

- hadirokkantak (legalább 50%-ig);
- nyugdíjas hivatásos katonák;
- külföldi állampolgárságú személyek;
- a hadiiparnak dolgozó önálló kisiparosok;
- a Romeltakarító Szervezet tagjai;
- a Zsidó Tanácsnak és a Magyarországi Keresztény Zsidók Egyesületének tagjai és alkalmazottai;
- a Népmozgalmi Nyilvántartó Hivatalnál dolgozók;
- állami hivataloknál dolgozó alkalmazottak, beleértve a vasutat is;
- a németek által alkalmazott munkások, ha rendelkeztek a Todt-szervezettől, Wilhelm Neyer által kibocsátott igazolványokkal;
- a hadiiparban dolgozó munkások;
- vallási funkciókat betöltő személyek;
- mérnökök, gyógyszerészek, orvosok, állatorvosok, rabbik, tanítók és tanárok;
- a kormányzó által mentesített személyek.¹⁸³

A Heinrich ezredes felügyelete alatt folyó mozgósítási tevékenységgel egyidejűleg Ferenczy intenzív kampányt folytatott a koncentrációs program sikeres teljesítése érdekében. Különleges buzgóságot tanúsított a németek előtt vállalt magyar kötelezettség teljesítésében, erőltette a 10 évesnél fiatalabbak és a 70 évesnél idősebbek koncentrációjának megkezdését Budapesten kívüli táborokban. Őket a munkaképes korú, de „munkaképtelen” zsidóknak kellett volna követniük. Egy elhagyott uradalmat javasolt Tura mellett, Budapesttől északkeletre, az első néhány ezer budapesti zsidó lehetséges koncentrációs körzetéül. Ferenczy buzgósága arra készítette a zsidó vezetőket, hogy tőlük telhetően mindent megtegyenek a zsidók koncentrációjának késleltetésére, esetleg megakadályozására, okkal tartva tőle, hogy a már egyszer összegyűjtött zsidókat könnyebben deportálhatják. Mivel a német-magyar egyezményre vonatkozó magyar nyilatkozat leszögezte, hogy a Magyar Vöröskereszt fontos szerepet játszik majd, a zsidó vezetők úgy döntöttek, kapcsolatba lépnek dr. Langmár Lajossal, a szervezet főorvosával, hogy megértessék vele a koncentrációs háttérét és lehetséges következményeit, és hogy a koncentrációs elhalasztását vagy elkerülését célzó konkrét javaslatokat tegyenek. Memorandumukban kifejtették a következőket:

A budapesti zsidóság munkába állításával kapcsolatban munkaképtelenek vidéki táborba való elhelyezésének gondolata hosszabb történelmi előzményből indult ki. Eredetileg a német csapatok bevonulása után a magyar kormány oly értelmű megállapodást kötött a németekkel, hogy a zsidókérdés rendezése teljesen azok hatáskörébe tartozik. Ennek alapján eszközölték azután a magyar és német hatóságok a vidéki zsidóság deportálását. Miután már csak a